

FEMEEA IDEALĂ

Aceia care, mâine, nu va mai fi acolo!...

Desen de Vallée. (Fantasio)

RĂVAȘE FĂRĂ PLĂCINTĂ

Lui Gib Mihăescu, autorul unui roman intitulat „Femeia de ciocolată”.

Mărturisesc, ard de dorință
Să știu, stimatul meu amic,
Pe chestie de preferință:
E ciocolată... cu fistic?

Unui doctor a cărui ocupație predilectă este filologia.

Unul e neurolog
Unul e dermatolog
Altul e laringolog
Numai Sotec e, mă rog,
Filolog.

Avocatului C. T. Petrescu, autorul romanului polițist „A treia crimă”.

O întrebare legitimă:
De ce, mă rog, e treia crimă?
Când informați suntem precis
Că pân' acum n-ai mai scris.

Aceluias.

Deși pretinzi că nu e prima
Recunoscându-ți singur crima
Te iartă lumea milostivă
Dar... să nu cazi în recidivă!

Lui Carol Ardeleanu, autorul romanului „L'am ucis pe Dumnezeu”.

Am înțeles că ești ateu
Când l'ai ucis pe Dumnezeu
Dar nu înțeleg de ce-i omori
Și pe sărmanii cititori?

D-rei Marta Rădulescu, autoarea volumului „Sunt studentă”.

Dacă volumu-ți, domnișoară,
Apare pentru prima oară
Cu proză palidă, incertă,
Scuza se află pe copertă.

Unei dame corpolente.

Am auzit că-ți plac băfeii
Deși ești la apusul vieții...
Privindu-te, cine ar spune
Că ai și tu o... slăbiciune?

Viermii lui Vero

MOTO:
O delegație de viermi
S'a plâns primarului mai ieri
De când există crematoriul
Au devenit și ei șomeri.

Vero

Nu asculta dom'le primar
Aceste plângeri mincinoase!
Dacă se plâng că n-au de lucru
Dece nu fabrică mătase?

A apărut „Focul” de Mihaila-che Dragomirescu.

Curg ponoasele pe fară
Rău ne paște nenorocul:
Criza, gripa, scarlatina
Si-acum se-abătu și „Focul”.

Inginerului I. Des...

E inginer și învățat-a
La facultăți superioare
Și totuși vorba nenoroculă
Nu a știut să și-o măsoare.

Antologia epigramei.

Citind acum antologia
Domnului Nae Crevedia:
Nu m'a cuprins melancolia.
Am fost omis, dar mi-e egal
Căci a făcut incidental
La fel cu bietul Juvenal.

Lui G. Acsinteanu, care anunță apariția unui volum intitulat „M'am vândut”.

Tu te-ai vândut, e lucru cert
Și înțelegător, te iert
Căci au greșit și alții drumul...
Dar... se va vinde și volumul?

Lui Peltz, autorul romanului „Amor încuiat”.

Mulți cititori au reflectat
Citind „Amorul încuiat”:
Cum nu-i eseu, nici epopee
Desigur e roman cu cheie.

Compozitorului Jora care a cerut un milion despăgubire societății de Radio-Difuziune.

O ții mereu pe-acelaș ton
Că prei să-ți dea un milion
Ei, dimpotrivă, dau cu gura
Că ai pierdut de tot măsura.

Lui Ionel Fernic, autorul unui tango intitulat „Iubesc femeia”.

Iubești femeia, se înțelege
Cum spune strămoșeasca lege
Dar de ce-o spui așa grăbit?
Că să nu treci drept invertit?

Unui candidat nenorocos.

Crezând că are ceva șanse
Și-a pus și el candidatura
A alergat apoi săracul
Și s'a ales... cu-alergătura.

Unui orator.

Acuma iarna îl ascultă
Pe Trancu mii de căscă-gură
Și știți de ce se nămplă asta?
Fîndcă vorbește cu... căldură.

Unui sinucigaș.

A vrut odată să se 'mpuște
Dar i-a lipsit un revolver
Și de atunci ca să prevină
S'a instalat armurier.

Locotenentului Gh. M. trecut în administrație.

Până mai ieri erai tunar
Dar n-aveai franc în buzunar
Acuma când de „ață” ești
Desigur ai să te cârpești.

Doctorului Ygrec.

Leacuri pentru nebunie
Pentru cancer și ftizie
Ai găsit. Onoare ție!
Dar cu pro-a-ți fistichie
Mi-ai făcut bine și mie:
M'ai scăpat de insomnie.

Autorului unui tango intitulat „Mi-e inima un mic salon”.

Dacă ți-e inima salon
Și capul cuhnie sau șopron
Pot să ți-o spun fără căință:
— Ai papagali în dependență.

Variantă.

Dacă ți-e inima salon
Te rog frumos să ne arăți
Unde îți duci vizitatorii
Pentru-oarecari necesități?

Puterea obiceiului unui perceptor.

I-am confiat ieri un secret
Crezând că este om discret
Dar dumnealui ca un netot
A bătut toba peste tot!

Lui Demonstene Botez, cu prilejul apariției volumului „In căutarea mea”.

Poete, imprudent ce ești!
Ești sigur c'ai să te găsești?
Și-apoi, nu te gândești că riști
Să dovedești că nu ești?

Unui ramolit, decorat cu „Bărbăie și credință”.

Grozav de tare m'am mirat
Când te-am văzut și decorat...
Și-acum „credință”... haide, fie
Dar nu știu de ce „bărbăie”?

V. Slavu

Discuții de sărbători

CONSTATARE

S'o iau cu „anul și mulți ani”.
Ar fi să fiu la fel cu toți
Lucru cam și nepotrivit
Când sunt înalt de șapte coși.

De-aceia ne făcând urări
(Foarte frumos că ești în store)
Mă mulțumesc deocamdată
Să fac numai o constatare.

Și-anume: frigul și zăpada
Pe 'ntinsul României Mari,
De și n'au fost voteți de nimeni
Sunt cei mai iscusiți primari.

De oare-ce pe nici o stradă
Un pic de praf nu mai există.
Iar murdăria pe maidane
Pare o glumă fantezistă.

Păcat numai că țara noastră
Nu e măcar la Polul Nord.
Unde și frigul și zăpada
Dețin cel mai frumos record.

Distratu

N. B. E bună constatarea, însă
Ți-au luat-o alții înainte,
De câte ori a fost rostită
Aproape nu se ține minte.

Zăpada 'ntâi ascunde multe,
Însă când pleacă, 'n urma ei
Ți lăsa, dragul meu, noroae
Și murdărie câtă vrei.

De-aceia tot aci cu-ai noștri
Rămânem să ducem amarul,
Depinde însă și de modul
Cum știi să îți alegi primarul!

Ciupac

— Intr'adevăr, mămico, cartea asta
prea e pentru copii.

N. Mărgăreanu

— Asta milionar? Ce mină proastă are!

— N'are importanță, dacă are mine de aur cu care plătește!

(Parisiana)

Anul vechiu politic și Anul Nou

1933

În noaptea de 31 Decembrie, pe Calea Șerban Vodă, un convoiu se va furișa hoștește...

În mijlocul convoiului va fi un car mortuar, format dintr'un afet de tun marca „Skoda”.

Mortul: Anul 1933.

Cioclii: fruntașii fostului regim. Pe capră d. Vaida, — iar înainte ducând tava cu colivă, d. Iuliu Maniu...

În jurul anului decedat, panglicari: Durac, Mirto, Tilea și Armand Călinescu, — iar părintele Man citește veșnica pomenirea.

Un cor format din mătuzătorii d-lui Dobrescu, fredonează în urma carului funebru:

Du-l, du-l, duu-l
Că de viață e sătul...
Dați-l la gunoiu,
C'odată cu el
Am murit și nooi...

Mai la o parte, sărăcăcios îmbrăcată dar cu demnitate, o femeie, Țara, cu trei fete desculțe, blestemă la câțiva pași:

Bine c'ai murit
Anule 'nvechit, —
An de învârteală
An de șperțuială.

Iar un bătrân necăjit o complextează:

An vechiu de prefaceri
Și de mari afaceri!

În urma convoiului, cărduri de cetățeni satisfăcuți de marele eveniment, își arată bucuria că Anul 1933 a murit.

— Și unde-l înmormântează, măi nene?

— ... La Crematoriu, răspunde un mucalit, — îl arde că tare a mai fost nelegiuit!

— Și-l arde noaptea?!

— Desigur, noaptea, ca să nu-l mai vadă nimeni...

— Asta a fost anul național-tărăniștilor și-l încinerează pe furis, ca pe borfași.

⊗ ceată de contribuabili cântă în cor :

— Peste țară, ca lăstunii,
Au trecut Tătari și Hunii,
Goții și cu... Ostrogoții :
Au trecut pe rând cu toții,
Și pe drumurile 'nguste
Au trecut cândva lăcuste,
Dar abezu mai multă milă
Ca guvernul lui... Boilă !

Domnul Vaida, care auzea indignarea populației, mâna de zor spre Crematoriu, cu anul vechiu...

Deși mortului i se făcuse balsamul necesar în strada Corăbiei, unde-a fost muiat în... spirt negru, el totuși mirosea grozav a sperț și afaceri...

La cripta Crematoriului, Anul 1933 este luat pe brațe de Sever Bocu și Aurel Dobrescu, având mâinele mai „curate“ și coborât în cuptorul arderii, iar la ora 11,45 focul mistue resturile anului care-a fost.

Din partea partidului național-țărănesc, domnul Durac ține următoarele cuvinte populare :

— Haida dârlă, dârlă,
S'a dus el pe gârlă...
Hai dârloi, dârloi —
Ne ducem și noi...

Iar Boilă, cu sinceritatea-i cunoscută, cade în genunchi :

— Anule martir,
De pe urma ta
Eu m'am procopsit.
Am strâns milioane
In... batalioane.
Unchiul să mi trăiască
Să mă ocrotească,
Să mă ia în pripă

Sub a lui aripă, —
Că eu sunt ștregar
Și nu mă... declar !

D. Mirto se uită pe furis „la ceas“ :
— E ora 12 fără cinci, să ne grăbim să-l ardem !

Orga cântă lugubru și Anul 1933 este mistuit de flăcări, regretat numai de național-țărăniști.

O lume s'a ușurat...

1934

Ora 12 fix. Din toate marginile Capitalei, o mare veste ne vine : un tânăr Făt-Frumos intră pe bariera Bucureștilor. E Anul-nou 1934.

— Să ne trăiască, — izbucnește poporul cu mare freamăt !

— Iată un alt an !
Vine la soroc.
Vie cu plăcere,
Vie cu noroc !
Un an încheiat
Noi l'am așteptat :
Să-l primim cu drag
In al nostru prag.

În fruntea muzicelor, Anul-Nou 1934 trage la Atenée-Palace, ca fiecare mosafir dealtfel, — iar noi îl și chestionăm :

— Va fi viața mai ușoară sub ocrotirea dumitale ?

— Viața va fi mai ușoară, dar traiul va fi mai greu fiindcă e de gen... bărbătesc.

— Veți fi un an rodnic ?

— Da, voi obliga și pe fetele-mari să nască prunci.

Dar nici noi nu l'am lăsat în pace :

— An-nou, să fii cinstit dacă ai venit la noi. Altfel, nu stai decât... 365 de zile și... la Crematoriu te ducem !

Ion Turcanu

ANCHETE

Care sunt cărțile preferate ale cetățenilor de diferite categorii sociale ?

Zugravii : „Roșu, galben și albastru“, de Ion Minulescu.

Factorii poștali : „Plecat fără adresă“, de Cezar Petrescu.

Tipografi : „Caractere“, de La Bruyère.

Florarii : „Grădina lui Dumnezeu“, de C. Cosco.

Măcelarii : „Carnea diabolică“, de H. Suderman.

Cofetarii : „Ciocolată“, de Rodionoff.

Profesorii de dans : „Polca pe furate“, de M. Lungianu.

Bijuterii : „Fecioara de 18 carate“, de Pitigrilli.

Aviatorii : „Păsările“, de Aristofan.

Contribuabili : „Iluzii pierdute“, de Balzac.

Elevii de școală : „Corigent la limba română“, de I. Minulescu.

Ziderii : „Cimentul“, de F. Gladkov.

Doctorii : „Moartea la Veneția“, de Th. Mann.

Perceptorii : „Toboșarul Le Grand“, de H. Heine.

Farmaciiștii : „Iodoform“, opere complete.

Fetele mari : „Cartea nunții“, de G. Călinescu.

Orizontalele : „Pentr'un petec de negreață“, de N. D. Cocca.

p. conf. Valeriu Urzică

Poveste cu tâlc

Sami Levy și fiul lui, Moise, sunt în sala de mâncare.

— Moise, vreau să te învăț să înofi.

— Dar, tată, tu nu știi, cum vrei să mă înveți ?

— Ai încredere în tatăl tău ?

— Da, tată.

— Atunci culcă-te pe masă și încearcă să imitezi broasca.

— Dar n'am văzut niciodată o broască înotând.

— Ai încredere în tatăl tău ?

— Da, tată.

— Ei bine, lungește-te și dă din mâini și din picioare. Una, două, una două !

Iată oceanul !

— Dar tată, nu e ocean, e masă.

— Nici o vorbă, dă-te la fund.

— Dar nu mă pot da la fund pe parchet.

— Moise, ai încredere în tatăl tău ?

— Da, tată.

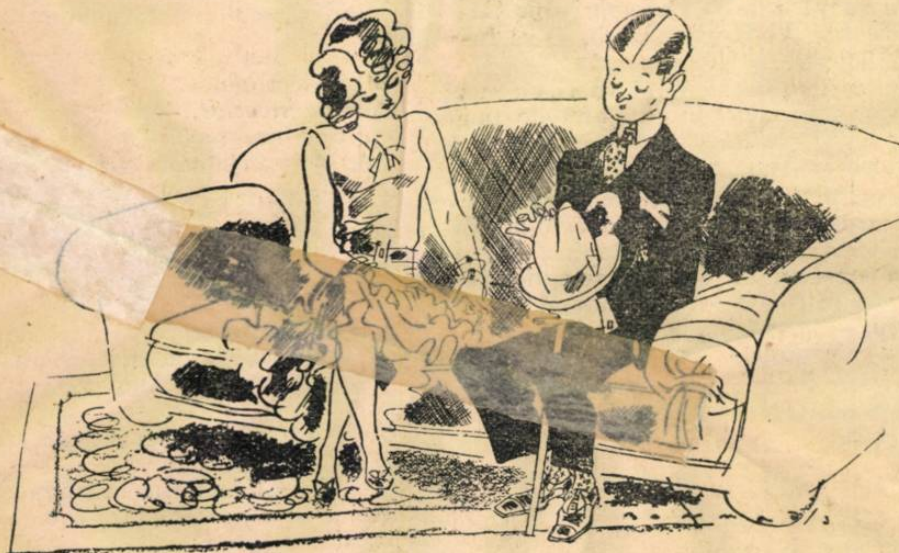
— Atunci, dă-te la fund.

Moise se dă la fund și se ridică zăpăcit având în frunte un cucui mare.

— Ah ! tată, eu care credeam...

— Ei bine, acum, închee Levy, n'o să mai ai încredere în nimeni !

PERSEVERENȚĂ

Ea. — N'ai noroc : sunt logodită.

El. — Bine, o să aștept...

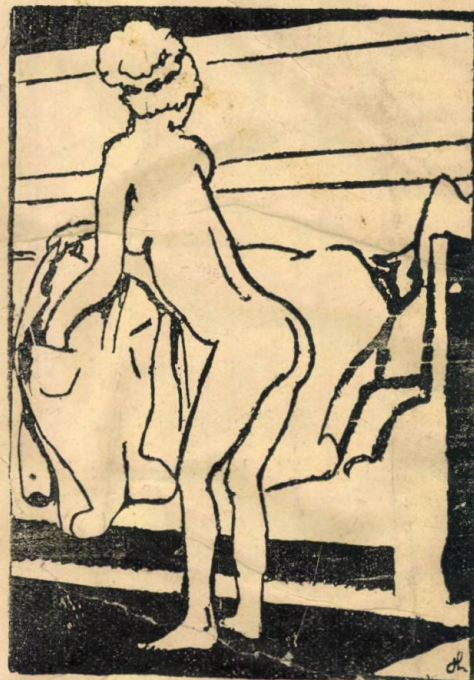
REVELIOANELE OMULUI DE VIAȚĂ

La 1881, fu atins la stomac.

La 1891, a fost atins la cap.

La 1901 a fost atins la buzunar

La 1911 a fost atins în amorul propriu.

La 1933 a fost atins la creier.

se numea Ibruna delicioasă cu care supase Bordeanu, se ridică zicând:

— Vin imediat!

În momentul acela, un domn care se afla la masa vecină, se aplecă spre Bordeanu și îi zise:

— Domnule, n'am onoarea să te cunosc, dar d-ta treci printr'un pericol mare.

Tânărul acesta era frumos, elegant și foarte manierat.

— Vor să mă aresteze iar? întrebă Bordeanu.

— Femea cu care iei masa e periculoasă.

— Ce spui?

— Da, domnule. Femea cu care stai alături, e o escroacă.

— Bine, domnule, mulțumesc. O s'o supraveghez.

Tânărul frumos păru sceptic.

— E de o dibăcie infernală. Mă dimineată, cu toate precauțiile materiale, nu vei mai avea buzunar.

— Cum se face informat?

PRECAUȚIUNE

Bordeanu eșise din închisoare, după ce fusese condamnat pentru spulberirea societății. După ce își revinse fața de societate, îi venise să câștige milioane ca să nu se dea de câț să-și dea torului. Bordeanu...

LA CINEMA

de încredere, de ex : directorului otelului.

— O idee ! Dar nu știu dacă pot avea încredere...

— Da, ai dreptate. Eu cu plăcere mi-ași pune la dispoziția d-tale, dar nu mă cunoști...

— Domnule, eu nu mă înșel nicio dată. Sunt foarte bun fizionomist. Te rog, fă-mi acest serviciu.

— Dacă insiști...

— Dar mâine dimineață unde te găsec?

— Sunt de serviciu la Prefectura Poliției.

— O să vii să te găsec și vom lua masa împreună.

— Cu plăcere. Să întrebi de Virgil Liran.

— Perfect. Poftim portofelul. Uite pe Coco !

Tânărul băgă în buzunar portofelul. După câte-va minute, Coco spuse că îi e somn. Bordeanu plăti și plecă. Făcu apoi un semn din cap tânărului simpatic, care îi răspunse la fel. Oamenii răi au pretins că tânărul ar fi făcut cu ochiul damei, dar eu cred că a fost simpla calomnie.

A doua zi dimineață Bordeanu se găsea. Coco îl supraveghia pe sub

— O să te gândești și la un mic cadou pentru mine.

— Da, draga mea.

Și el scoase o hârtie de cinci sute din portofel :

— Ai portofelul ? întrebă Coco, a cărei surpriză întrecu prudența.

El o privi melițios.

— Bine înțeles. De ce n'ași avea portofelul ? Un tânăr simpatic voia să mă debarseze aseară de el. I-am dat însă unu' vechi gol.

Bu Ra.

— Parter sau locuri în loje ?

— N'are importanță locul, domnișoară, unde e mai retras ca să ne sărutăm.

(Journal Amusant)

Un bărbat model

În fiecare seară la ora aperitivului, la „cafeneaua Speranței” zăream, stând singur la o masă, pe un tânăr singuratec, slab și fanat. Eu jucam poker cu câțiva prieteni. Părea visător și melancolic, cu ochii pierduți în zare, neinteresându-se de jocul nostru. Uneori scia cu înfrigurare.

Intrigat de prezența lui zilnică, întrebai pe casierică. Ea îmi confie în-

— E un filosof.

Celibatar ?

Cosierica surprinsă, întreabă :

— S'a întâmplat ceva extraordinar în viața d-tale, d-le Sofronie ?

El o privi cu o strâmbătură sarcastică și răspunse :

— Da, ceva extraordinar : nevastă-mea mă înșeală.

— Cu toate astea soția d-tale nu poate fi decât încântătoare. Regret că nu o cunosc.

— Natural, zise el grav. D-na Sofronie nu e decât o iluzie.

*

Lichiorul fu servit. După ce îl bău, respiră adânc ca și cum ar fi voit să...

...și măc neazul d-tale, murmură casiera cu... bine să-ți des-

urechia să

Eram amoretat nebun de o văduvă simpatică, și când i-am făcut declarația de dragoste, a izbucnit în râs. Nu eram omul care îi trebuia.

Ema era după mine o creatură adorabilă. Credeam că îmi valorează calitățile. Declarația mea nu făcu însă decât să distreze. Așa că eu, cu inima zdrobită, mă retrăsi și te-nace.

— Doamnă, tu, te iubesc mult, și pentru că tu să devii soția mea, nimic nu mă împiedică să fiu bărbatul d-tale, gând.

Iluzia e singură compensație pentru inimele aprinsă a mea. Și am o imaginație foarte fecundă.

„Refuzi să mă iubești cu mine. Atât mai rău. Fimi închipui că sunt căsătorită d-ta. Pentru că odată însurat cu d-ta în gând, voi scrie în fiecare zi în carnetul meu, toată fericirea mea. Știu că o să mă faci fericit în toate felurile“.

Ceremonia avu loc — în imaginație — o lună mai târziu. Eu îmi închipuiam că am devenit soț fericit

Și în seara aceea, ei — care plecase în provincie — descriși tot ce se petrecuse ziua: numele invitaților din partea ei și a mea, descripția toaletelor, discursurile, meruul, toate astea în imaginația mea.

Alsesem un voiaj într'un loc încântător, unde m'am dus singur. În fiecare zi îi expediam o scrisoare în care îi povesteam escursiunile noastre amoroase, în locuri încântătoare, pe care le vizitam singur, otelul pitoresc, vecinii mișcați de dragostea noastră.

Scrisorile următoare, precise, detaliau fericirile noastre intime.

La înapoarea din voiajul de nuntă: bucuria cuibului de dragoste, curse la magazine, dineuri la restaurant, în realitate luate de mine singur. O astfel de căsătorie, nu ascund, era lucru foarte costisitor.

Dar voiam să împing iluzia mai departe. Mă hotărâi după patru luni să trimis Emei o veste asupra maternității sale fericite.

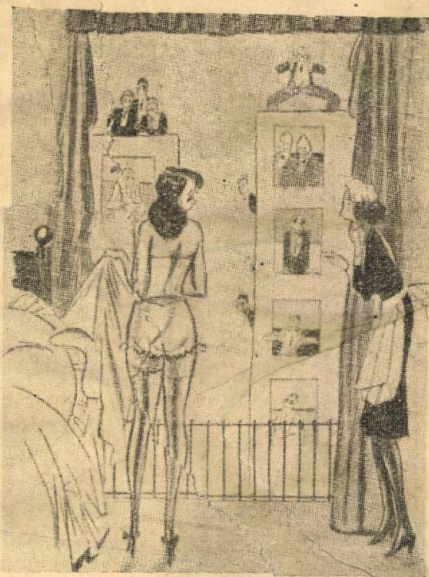
Asta să întâmplat eri. Si știi ce mi-a răspuns azi dimineață? Mi-a cu: „Poi să citești:”

„Dăd Sofronie, iluzionist fericit!“ te-ai înșelat, voi fi mamă. Am intrădevăr dragostea. Dar eu nu sunt cu un altul. Tu ne-ai încurajare, de profesor, și eu sunt mult. Tot ce ai visat de mine în aplicatie cu un tător. E cam urât cum m'am înșelat, recunosc. Dar a cui e vina? Dacă te-ai căsătorit cu mine în gând, tu ești că porți coarne tot în gând.

„Un al treilea lichior! zise Sofronie, vreme ce casierita, cu inima aruncă priviri languroase.

AU DE CE

Stăpâna. — Ce s'o fi petrecând pe stradă? Toată lumea a eșit la ferește.

Femeile despre cadouri

Sunt două feluri de cadouri.

Acelea pe cari le dai și acelea pe cari le primești. Și ceia ce e surprinzător e că acestea din urmă nu fac atâta plăcere ca celelalte.

*

Poi spune prietenei tale:

— Vrei un mantou de vison? Am să ți-l dau anul viitor.

Astfel, timp de treisuteșazeci și cinci de zile, va gusta o bucurie nemărginită la gândul că va avea acel mantou, în vreme ce, dacă îl dai, nu vor trece nici opt zile și fericirea ei va fi sfârșită.

Pe urmă, până la anul viitor, poți descoperi că te înșală. Te poți separa de ea cu discuții violente. Ea nu va avea mantoul și tu vei fi în câștig.

*

Prietenul meu Dragu a cumpărat o cutie cu bomboane și a oferit-o prietenei casei.

Aceasta, de politetă, a răspuns:

— O! nu trebuia!

— Adevărat?

Atunci Dragu și-a reluat pachetul și s'a dus să-l ducă unei alte prietene.

*

Mai bine ca în palmă, femeia citește caracterul tău în cadourile ce i le oferi.

Bomboane: lipsă de imaginație.

Flori: lenevia spiritului.

Cărți: Pretenție.

Bijuterii: Lipsă de tact.

Antichități: Ocaziuni din ulița păduchilor.

Nimic din ce îi vei oferi nu o va mulțumi.

Indiscreții

Din sursă demnă de toată încrederea, aflăm că negustorul mea Capitalei va organiza cu ocazia Anului Nou, o manifestație de simpatie la locuința d-lui Virgil Madgearu. Atât cantitatea de ouă clocite cât și tot restul de zarzavaturi degerate, necesare acestei manifestații, au fost achiziționate timp.

*

În urma disolvării „Gărzii de fer”, d. Goldenberg, cunoscutul om de afaceri, care oferise un întreg apartament pentru a servi ca sediu acestei grupări, a făcut o ofertă în același sens, d-lui A. C. Cuza, care s'a grăbit să accepte.

!

Filologică.

„Soție“ — explicată faptic
Și 'n modul absolut semantic,
Înseamnă pentru subsemnatul
S'o-ție bine 'n frâu bărbatul.

*

Lui Hitler.

„Negăm principiul democrat
în care nu vedem decât o caricatură a voinței populare“
Hitler, la Nürnberg.

Ai vrut aci să-ți faci portretul,
Dar ca zugrav ne-înmăsură,
Nu se putea — sfidând talentul,
Să nu te faci... caricatură.

*

Unui vânător.

A luat premiu 'ntâiu pe țară...
Ochitor de faimă rară,
Elegant și cu prestanță
...Împușcă francul la distanță.

Gest

* CITIȚI CARTEA VESELĂ : *
* Doamna e geloasă *
* de C. Cosco *

CITIȚI
ILUSTRĂȚIUNEA ROMÂNĂ

MACAROANE HERDAN
BUNE EFTINE, SPORNICE

TIPOGRAFIA ZIARULUI „UNIVERSUL“, STRADA BREZOIANU 23-25, BUCUREȘTI

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
- IASI -

BACȘIȘUL FACTORULUI

....Nu spera nici el atât....